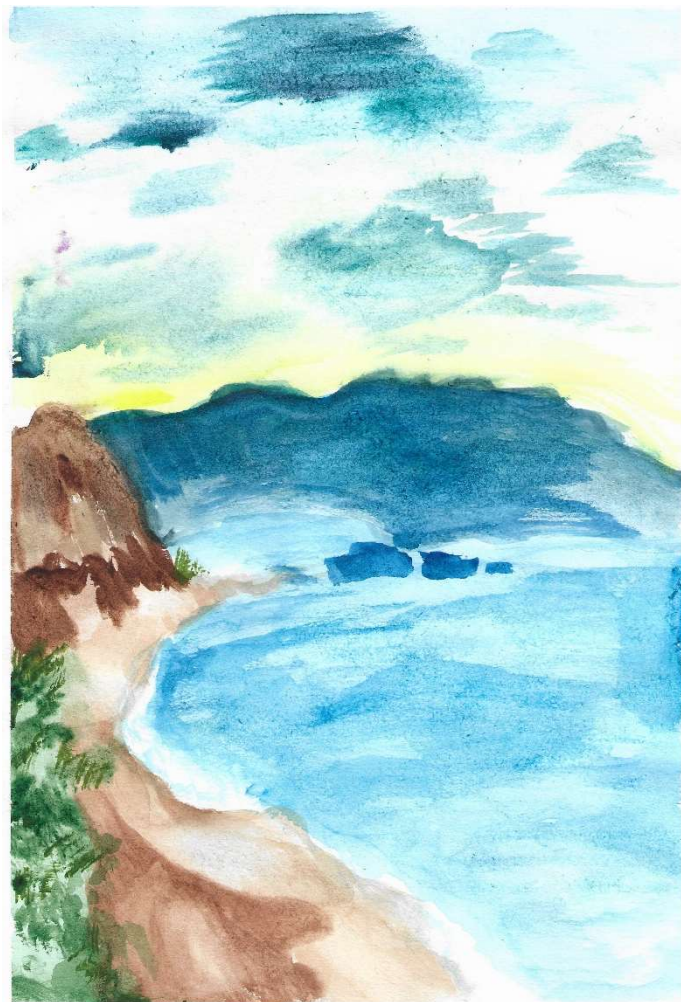

Čajtenj

Glasiło učencev Osnovne šole
Adama Bohoriča Brestanica

20. številka, junij 2024

KAZALO

1

UVODNIK.....	5
POLETJE.....	6
INTERVJU	8
FILMSKI KOTIČEK.....	10
GLASBENI KOTIČEK.....	12
BRALNI KOTIČEK.....	13
MODNI KOTIČEK	14
POTUJEMO.....	16
KUHARSKI KOTIČEK	18
EKO KOTIČEK.....	19
ANGLEŠKI KOTIČEK.....	21
LIKOVNI KOTIČEK	23
LITERARNI KOTIČEK.....	28
RAZVEDRILO.....	45

UVODNIK

Pozdravljeni, naši dragi bralci!

Še zadnjič v letošnjem šolskem letu smo za vas pripravili Cajteng. Tokratna številka je »okrogla« – že 20. po vrsti! Naš šolski časopis smo poletno obarvali, saj vsi, tudi šolski novinarji, že nestrpnost pričakujemo vroče, sončne poletne dni, druženja na bazenu, pa počitnice na morju ali v hribih, brezskrbno poležavanje v senci, prekrasne sončne zahode, mirna jutra in vse dogodivščine, ki nas čakajo za vogalom.

Kot vedno ob koncu šolskega leta se tudi tokrat od nas poslavljajo devetošolci. Za vas so pripravili nasvete, kako najlažje preživeti osnovnošolska leta. Šolski novinarji so pripravili tudi veliko drugih rubrik, vrednih branja in ogleda. Intervjuvali so učiteljico geografije in zgodovine, Bernardko Vidali, ki je povedala veliko zanimivega. V skladu z bližajočim se poletjem, ko imamo vsi več prostega časa, so pripravili nasvete, katere knjige, filmi in glasba vam lahko popestrijo poletne dni, pa tudi, kam lahko odpotujete.

Pozanimali so se tudi, kakšni so načrti naših učencev in zaposlenih za poletne počitnice, pripravili razvedrilo ter slasten, osvežilni recept za tiste, ki radi kuhate in uživata v dobri hrani.

Ekipa šolskih novinarjev vam želi uspešen in sproščen zaključek šolskega leta, nato pa odklop od vseh šolskih skrbi ter brezskrben začetek poletja.

Ustvarite veliko nepozabnih spominov!

Andreja Dvoršek, urednica

*Ležati z rokami pod glavo,
spustiti vse niti na konce,
razplesti še mreže nad sabo,
med prsti pogledati v sonce.*

*Vihteti zastave ljubezni,
ob zmagi kdaj dvigniti palec,
spet stisniti pest po porazu,
sam vase upreti kazalec.*

*Zapeti si pesem za roke,
za moje, za tvoje, njegove,
ki znajo objeti po svoje
in skupaj graditi mostove.
(Feri Lainšček: Roke)*

POLETJE

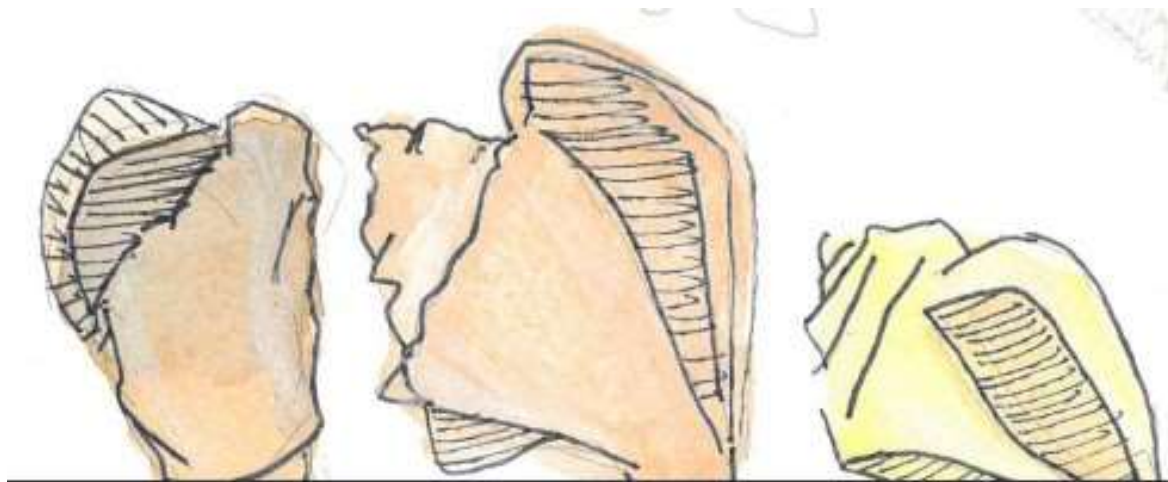
Kaj početi na vroč poletni dan?

Pred nami je poletje. Marsikdo med vami že ima cel kup načrtov, kako ga bo preživel in kaj vse bo počel. Kljub temu pa se zgodi, da na vroč poletni dan kar obstanemo in ne vemo, česa bi se lotili. Za takšne dni sva za vas pripravili kup zabavnih predlogov.

1. predlog: pojdi v trgovino in kupi vodne balončke. Potem povabi prijatelje na igrišče. Napolni balončke z vodo in jih prinesi na igrišče. Tvoji prijatelji ne bodo imeli pojma, kaj jih čaka. Ko boš na igrišču, začni z vodno bitko.
2. predlog: s prijatelji pojdi na bazen.
3. predlog: kupi lubenico in naredi piknik ob reki Krki. S seboj vzemite kopalke in se kopajte.
4. predlog: prijatelje povabi na igrišče. Dogovori se z njimi, da s seboj vsak prinese žlico. Lahko igrate odbojko, ste na fitnessu ... Nato se odpravite v trgovino in kupite banjico sladoleda in se z njo odpravite nazaj na igrišče. Uživajte v sladoledu.
5. predlog: prijatelje povabi, da pridejo prespat k tebi. Naroči jim, naj s seboj prinesejo spalne vreče. Povej jim, naj pridejo okoli štirih popoldne. Pripravi prigrizke in šotor, saj lahko spite zunaj, če je dovolj toplo. Uživajte v popoldnevu. Lahko se tudi obmetavate z vodnimi balončki. Pojete večerjo, nato si pogledajte film po vaši izbiri, seveda ne smejo manjkati prigrizki. Pred spanjem lahko gledate zvezde in se pogovarjate.
6. predlog: različica zgornjega predloga je, da lahko prespite na trampolinu ali pa kar na prostem pod zvezdami.
7. predlog: pripravi »summer bucket list« in ga opravi s prijatelji.
8. predlog: kupi skittelse ali kakšne mavrične bombone in napiši pravila, npr. če dobiš rumen bonbon, moraš pustiti, da te prijateljica porine v bazen. Vsaka barva ima svoj izziv, ki ga moraš opraviti, sicer ne dobiš bonbona.

Leana Kunej, 6. a, in Zoja Moškon, 7. a

Kaj pa bodo poleti počeli naši učenci in učitelji?

Učiteljica Urša Vidmar med počitnicami lenari, predvsem NE MISLI na šolo, se druži s prijatelji, gre na sprehod, na morje in se ima fino.

Adrian Kunej, učenec 1. razreda, gre med počitnicami z družino veliko na sprehode, si privošči kosilo v gostilnah, gre na morje in pomaga svoji babici pri vrtnarjenju.

Julija Kukovičič iz 4. a bo med počitnicami brala knjigo, gre na morje, kjer se kopa in skače v bazen, peljejo se s čolnom, na morju pa se tudi druži z prijateljico, s katero hodita zvečer na sprehode.

Učiteljica Natalija Salmič med počitnicami rada kuha, bere, hodi na morje, si vzame čas zase, za svoje misli in svoj mir.

Eva Jug iz 5. a bo med počitnicami kolesarila, brala knjige in se zabavala s svojo družino. Skupaj bodo odšli v hribe, na morje, taboriti, igrali bodo družabne igre in se povzpeli na Televrin.

Učiteljica Antonija Ključevšek gre med počitnicami rada na morje, ima zelo veliko dela z muzejem in rada dela tisto, kar jo sprošča, kot je na primer vrtnarjenje.

Staša Zorko iz 3. a se bo to leto med počitnicami kopala, brala knjigo in se igrala. Gredo pa tudi na morje, kjer ima svojo prijateljico, ki je pol Hrvatice in pol Slovenka.

INTERVJU

Za učitelja naj gre tisti, ki čuti željo po tej službi

Intervju z učiteljico Bernardko Vidali

Odločili smo se, da za tokratno številko k besedi povabimo učiteljico zgodovine in geografije, ki na naši šoli poučuje že vrsto let. Za intervju smo prosili učiteljico Bernardko Vidali, ki nam je povedala veliko zanimivega o sebi, svojem delu in poklicu učiteljice.

Kaj vas je pritegnilo, da ste se odločili za poklic učiteljice?

Moja učiteljica iz osnovne šole mi je bila vzor in mi je bila vseč pri pouku, zanimala pa sta me tudi predmeta, ki ju je poučevala.

Kaj boste najbolj pogrešali, ko se boste upokojili?

Verjetno vrvež in delo pri pouku, pa vas, devetošolce.

Kateri dogodek, razred ali učenec vam bo za vedno ostal v spominu?

Verjetno tisti učenci, ki sem jim bila razredničarka, teh je bilo sicer veliko, po navadi si zapomnim tiste, s katerimi sem imela veliko problemov. Od vseh pa mi je najbolj ostal v spominu učenec, ki je danes star nekaj čez 30 let, ker je res počel velike traparije, da sem vedno morala klicati njegovega očeta. Najbolj pa mi je ostal v spominu zato, ker mi je na koncu, ko je zaključil šolanje, prinesel kartico za telefon in rekel: »Zato da vam povrnem stroške, ker ste tolikokrat klicali mojega očeta«; in kupon za DM, da sem si kupila barvo, ker mi je povzročil toliko sivih las.

Kaj vam je pri vašem delu najbolj všeč?

Vsekakor delo v razredu z učenci, ki jih to delo zanima, ki se aktivno vključujejo in se prijavijo na tekmovanja. To je tisto, kar me najbolj veseli.

Kako se je spremenil način poučevanja, odkar ste začeli delati kot učiteljica?

Zelo se je spremenil, ker delam že 40. leto. Nekoč so bili učenci veliko bolj umirjeni, ker je bil tudi tak način dela in smo samo razlagali, tudi drug način posredovanja zapiskov, ker smo imeli učitelji prosojnice, ki smo jih morali pisati na roke. Učenci niso bili navajeni sami delati.

Učiteljica Bernardka z učenkama

Vir fotografije: Nika Kovačič in Lučka Colarič, 9. a

Kakšen nasvet bi dali nekemu, ki pravkar začenja opravljati delo kot učitelj?

Naj bo v razredu do otrok oziroma učencev pošten, naj se pripravi na pouk, naj razume učence, predvsem pa bi svetovala, da gre za učitelja tisti, ki v sebi čuti željo po tej službi.

Kaj je bil najtežji izziv vaše učiteljske kariere in kako ste ga premagali?

Najtežje je bilo na začetku, ko nisem imela izkušenj in ko nisem vedela, če me bodo učenci sprejeli. Najtežje mi je bilo prvo leto poučevanja, ko sem imela nadomeščanje, ko sem izvedela zjutraj, da imam tretjo ali drugo uro nadomeščanje. Učitelj mora biti vedno pripravljen pred uro in mora snov znati. Takrat pa nisem bila pripravljena, vendar sem ta izziv premagala tako, da sem začela uvajati samostojno delo učencev, medtem ko so učenci počasi sami brali, sem se jaz pripravljala.

Ali ste kdaj razmišljali, da bi zamenjali službo in kaj je bil razlog?

Ne, nikoli. Tako hudo mi nikoli ni bilo v razredu.

Ali še imate stike z svojimi bivšimi učenci?

Ja, nekateri me vabijo na obletnice, nekatere srečujem na cesti ali v trgovini. Vedno imajo pozitiven odnos. Moram pa povedati, da me vedno, ko pridem z vnukinjo na bazen, vsi prijazno pozdravijo.

Bi mladim priporočali, da se odločijo za učiteljski poklic? Zakaj?

Ja, ker tega poklica primanjkuje, vsekakor pa bi ga priporočala tistim, ki imajo za to veselje.

Kaj pa najraje počnete v svojem prostem času?

Najraje delam z rožami, vrtnarim, najraje sem zunaj, ker v hiši le nerada pospravljam 😊.

Lučka Colarič in Nika Kovačič, 9. a

FILMSKI KOTIČEK

Top 5 poletnih filmov

Poletje v školjki

Prizor iz filma Poletje v školjki

Vir fotografije: <https://www.zurnal24.si/magazin/film-glasba-tv/ko-poletje-zadisi-v-skoljki-108175>

Slovenski film *Poletje v školjki* je zaslovel leta 1986. Izšel je 24. 4. 1986. Zgodba se odvija sredi poletja v Piranu in Portorožu. Govori o mladostniku Tomažu, ki ima ločene starše, ampak živi z mamo. Mama mu ne posveča veliko pozornosti, stari ribič Luka pa razume njegove stvari in probleme. Tomaž ima tudi najboljšega prijatelja Filipa, s katerim ušpiči veliko lumparij. Spozna prečudovito Mileno, v katero se tudi močno zaljubi. V zgodbi pa je izpostavljeno tudi rivalstvo med primorskima

mestoma Piran in Portorož.

Poletje, ko sem postala privlačna

Serija je postala uspešnica leta 2022. Govori o dekletu po imenu Belly, ki živi z bratom Stevenom in mamo Lauren. Mama ima najboljšo prijateljico Susannah, ta pa ima dva sinova Conrada in Jeremiaha. Susannah se bori za življenje, saj ima raka na dojki, a ji ne uspe ter umre. Vsako poletje Belly z mamo in bratom preživi pri Susannah z njenima sinovoma. Belly je že od otroštva zaljubljena v Conrada, a ji on sprva ljubezni ne vrača. Potem pa se Belly zaljubi v Conradovega brata, prisrčnega Jeremiaha, ki je zelo močno vanjo. Tako sta nekaj časa skupaj, a njuna zveza ne uspe. Končno pokaže zanimanje zanjo tudi Conrad ... Eno dekle, dva fanta, a zelo težka odločitev.

Glavni igralci serije Poletje, ko sem postala privlačna

Vir fotografije: <https://www.teenvogue.com/story/the-summer-i-turned-pretty-everything-you-need-to-know>

Moana – Iskanje bajeslovnega otoka

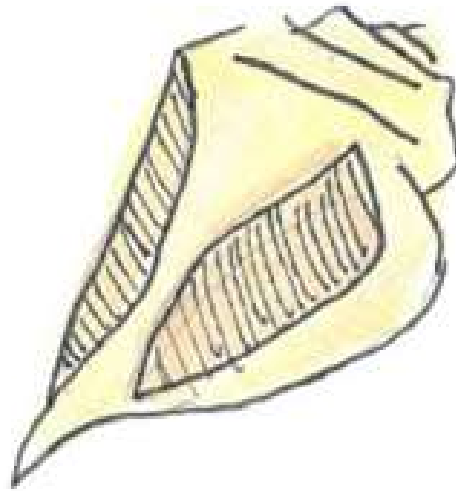
Animirana družinska komična pustolovščina *Moana – Vaiana* je Disneyev film. Izšel je leta 2016 in je prejel dve nominaciji za oskarja. Govori o deklici, ki je živela na otoku, spremljala sta jo oče in mama. Oče ji na vsak način preprečuje, da bi se vozila s čolnom zaradi njegovih izkušenj v morju. Moana se mora odpraviti k Mauiu, da skupaj z njim vrne srce Tefiti, saj je srce pred

Naslovnica filma Moana

Vir fotografije:
<https://spored.tv/filmi/2016/vaiana-iskanje-bajeslovnega-otoka/3382/>

dolgimi leti ukradel Maui sam. Maui med krajo izgubi trnek in srce. Srce najde Moanina babi in ga, preden umre, da Moani, trnek pa sta morala poiskati sama.

Sreča na vrvici

Najstniški film Sreča na vrvici se dogaja v mestu. Glavna oseba je deček Matic, ki živi z mamo v bloku. Ima najboljšega prijatelja Roka, ki mu stoji ob strani, ko ga zafrkavajo drugi otroci, ki so se poimenovali Indijanci. Matic je igral v filmski igri, zato je dobil psa z imenom Jakob. Nekega dne pa se vodja Indijancev – Rjoveči Bik in njegov prijatelj Črni Blisk odločita, da bosta psa ukradla. Matic opazi, da psa ni, zato z mamo ukrepata. Pomagala jima je policija in tako so izvedeli, da sta krivca Rjoveči Bik in Črni Blisk. Fanta se gresta opravičit Maticu in njegovi mami, ki opravičilo sprejmeta. Matic in Indijanci se spoprijateljijo.

Prizor iz filma Sreča na vrvici

Vir fotografije: <https://www.kinoptuj.si/film/sreca-na-uvrlici/>

Skrito v raju

Prizor iz serije Skrito v raju

Vir fotografije:
<https://www.zadovoljna.si/traci/oddaje/skrito-v-raju.html>

Je zelo priljubljena slovenska serija in popolna za ogled čez poletje. Popelje nas v istrski kamp Paradiso, kjer si dopustniki polnijo baterije od vrveža v slovenskem glavnem mestu. Glavna junaka serije sta Lara in Mark, ki se zaljubita na prvi pogled, a pred njima stoji vrsta zapletov in izzivov za njuno zvezo.

Žana Jevšnik in Kim Zorko, 7. a

GLASBENI KOTIČEK

Top pesmi za poletne dni

In Vivo fr. Boyant – Moje leto

Hrvaška pesem je izšla leta 2012, ima 1,3 milijonov ogledov in okoli 19 tisoč všečkov. Govori o poletju na morju.

Naslovnica pesmi *Moje leto*

Vir fotografije:

<https://soundcloud.com>

Skater – Reševalec

Pesem govori o dekletu, ki ji je všeč reševalec. Gre za slovensko pesem, ki je izšla leta 2021.

Naslovnica pesmi *Reševalec*

Vir fotografije:

<https://www.youtube.com>

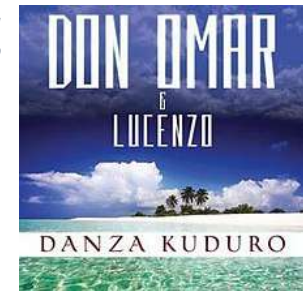
Naslovnica pesmi *Danza Kuduro*

Vir fotografije:

<https://open.spotify.com>

Don Omar – Danza Kuduro

Pesem govori o poletju in je izšla leta 2021. Gre za plesno elektronsko glasbo.

Modrijani – S tabo res rad

Je trenutno zelo priljubljena slovenska pesem o poletni romanci iz leta 2023 v zvrsti polka.

Delček videospota pesmi *S tabo res rad*

Vir fotografije:

<https://www.youtube.com>

Čuki – Mi gremo pa na morje

Slovenska pesem je izšla pred desetimi leti, vendar je še vedno popularna tako med otroki kot odraslimi.

Čuki in Alya – Ma ni da ni

Izvajalci pesmi *Ma ni da ni*

Vir fotografije:

<https://www.youtube.com>

Prihaja poletje, čas toplih noči, druženja, prijateljstva ter morskih radosti. Prav o tem govori skupna skladba Čukov in Alye.

Naslovnica pesmi *Mi gremo pa na morje*

Vir fotografije:

<https://music.apple.com>

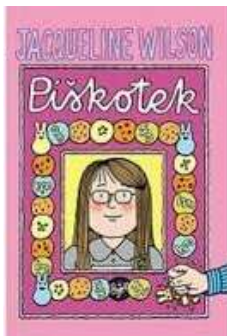
Sara Kočevar in Tia Napret, 6. a

BRALNI KOTIČEK

Knjige, ki krajšajo poletje

Branje dobrih knjig je kot pogovor z najboljšimi ljudmi preteklih stoletji. Zato sem se odločila napisati seznam knjig angleške pisateljice Jacqueline Wilson, za katere menim, da bi vam bile všeč ter da bi vam popestrile poletne dni. Z njimi se boste podali na popotovanja, v šole, domove nesrečnih punc in poslušali, kako rešujejo svoje težave.

1. Jacquelin Wilson: Piškotek

Piškotek

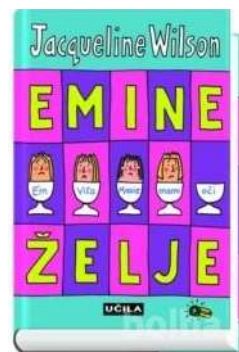
Vir fotografije:

<https://www.sanje.si>

Knjiga govori o dekletu, ki ji je ime Lepa, sama pa o sebi ne misli tako. V šoli jo zaradi njenega imena pogosto zafrkavajo, doma pa jo vedno čakata ljubeča mama ter oče, ki ima težave z jezo. Njen oče dela v podjetju Srečni domki. Nikoli ji ne pusti, da bi barvala z vodenkami, ker bi lahko popackala nove bele preproge ter tapete, a ko je v službi, jo mama razveseli in ji pripravi pravi mali slikarski atelje v kuhinji. Na njen rojstni dan jo prijateljica razveseli z zajčkom, saj Lepa obožuje risanko Zajčji hlevček. Kar se zgodi potem, pa vas bo šokiralo ... Več izveste v knjigi!

2. Jacqueline Wilson: Emine želje

Knjiga govori o srečni družini, o očetu, mami in treh otrocih: Em, Tigru in Viti. Mlajšega bratca Tigra so klicali tako, saj so menili, da mu vzdevek bolj pristaja kot ime. Napočil je božič in otroci so odpirali svoja darila, najprej je odprl darilo Tiger, saj je bil najmlajši, za njim Vita in nato še Em, ki je bila najstarejša. Tiger je za darilo dobil najboljše in najdražje flomastre, Vita je dobila igračo po imenu Plesalka, Em pa je dobila najboljše darilo izmed vseh, pravi smaragdni prstan. V naslednjih urah pa se je vse obrnilo na glavo.

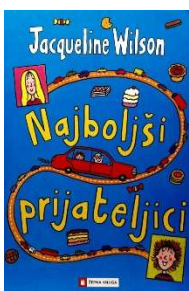

Emine želje

Vir fotografije:

<https://www.sanje.si>

3. Jacqueline Wilson: Najboljši prijateljici

Najboljši prijateljici

Vir fotografije:

<https://www.antikvariatantiqua.si>

Gemma in Alice sta najboljši prijateljici že od rojstva. Vidita se vsak dan. Razlike med njima niso bile nikoli pomembne; na primer to, da Gemma obožuje nogomet, Alice pa je bolj pri srcu risanje; da Gemma kar naprej govori, Alice pa veliko več posluša. Vsako stvar si delita. Nekoč pa Gemma ugotovi, da ji Alice nekaj prikriva. Da ima skrivnost. Ko jo Gemma končno razkrije, ni več prepričana, ali bosta z Alice lahko ostali najboljši prijateljici za vse čase.

Ula Belinc, 6. a

MODNI KOTIČEK

Top poletne pričeske

Poletje se približuje, zato si lahko tudi vi privoščite nov izgled. Tukaj je več zanimivih pričesk, ki vam jih priporočava, da vam popestrijo vaše poletne počitnice.

Pričesko, ki jo vidite na sliki levo, vam priporočava, če vam je poleti vroče, svojih dolgih las pa ne želite odstriči.

Desna pričeska pa je zelo primerna še posebej za poletje, saj je spodaj postrižena na kratko, tako da vam ni vroče, na vrhu pa so lasje še vedno daljši.

Malo za šalo, malo za res – desna pričeska je odlična za vroče poletne dni, saj nas lasje ne ovirajo, še posebej za kakšno delo, ker so lepo dvignjeni. Ta pričeska je prava za vas, če so vam pri srcu posebne pričeske in želite izstopati.

Če vam poleti ni tako grozno vroče, je desna pričeska ustvarjena za vas, saj je res lepa in zaradi spuščениh, valovitih las, ki spominjajo na morje.

Leva pričeska je primerna za vse tiste, ki radi izstopate in so vam vseč nenavadno oblikovani lasje.

Seveda pa si lahko izberete še kakšno pričesko po vašem okusu. Želiva vam prijeten začetek poletja z novim izgledom.

Brina Omerzel in Zara Povhe, 6. a

Top poletni »outfiti«

Za vas sva pripravili tri sproščene, a obenem elegantne poletne »outfite«, primerne za vse priložnosti z možnostmi različnih kombinacij. Trendi poletja 2024 so adidas čevlji in »jorts« (široke kratke hlače iz denima) v kombinaciji z elegantnimi kosi.

1. kombinacija

2. kombinacija

Vir fotografij: Pinterest

3. kombinacija

Karla Grubič in Maria Rosa Kozmus, 8. r.

POTUJEMO

Top destinacije za poletno potovanje

Top 1: Bora Bora

Bora Bora je otok v Francoski Polineziji, z glavnim mestom Vaitape. Je zelo lep otok z nekaj več kot 10 tisoč prebivalci. Na otoku je prevladujoča dejavnost turizem. Na južni strani otoka so krasne plaže, večinoma dostopne le s čolni, orhideje in praproti pa so značilne rastline otoka. Ima veliko prečudovitih znamenitosti in turističnih točk.

- **Vulkan Otemanu**, ki je visok 727 metrov, je najvišja točka otoka in je nedelujoč.
- **Laguna** – v njej lahko hraniš morske pse, ki kljub strašnemu videzu niso nevarni, z njimi lahko tudi plavaš.
- **Raititi Point** – je značilna opazovalna točka na otoku, z višino 118 metrov nad gladino jezera.

Vulkan Otemanu

Vir fotografije: wikipedia.si

Plavanje z morskimi psi

Vir fotografije: [80.jpg \(669x446\) \(tacdn.com\)](#)

Top 2: Hvar

Hvar je dalmatinski otok v Srednjem Jadranu. Leži južno od Brača, od katerega ga loči Hvarski kanal, ter severno od Korčule in Pelješca. S površino 297,38km² je četrti največji hrvaški otok in drugi največji med otoki Dalmacije. Je zelo zanimiv in privlačen. Na njemu živi več kot 11 tisoč prebivalcev.

Znamenitosti in turistične točke:

Trdnjava Španjol

Vir fotografije: [Fortica-fortress-Spanjola-Hvar-Croatia..jpg \(1200x800\) \(visitteo.com\)](#)

- **Trdnjava Španjol** – je eden od simbolov mesta Hvar. V njej hranijo zbirko amfor in drugih eksponatov iz antike in srednjega veka. Dosegljiva je z avtom in peš po slikoviti poti.
- **Peklenski otoki** so skupina šestnajstih apnenčastih otokov, ki ležijo nekaj sto metrov od mesta Hvar. Slovijo po izredno lepih plažah, čistem morju in bujnem rastlinju.

- **Mala Stiniva** – v bližini Jelše na otoku Hvar se nahaja majhen, kamnit zaliv, Mala Stiniva. Plaža je enostavno dostopna in do nje ne mogoče priti z avtomobilom.

Mala Stiniva

Vir fotografije: <https://grazia.hr/uvala-mala-stiniva-hvar/>

Peklenski otoki

Vir fotografije: <https://pag.si/peklenski-otoki/>

Top 3: Brač

Brač je dalmatinski otok v Srednjem Jadranu. Leži med Splitsko obalo na severu, Hvarom na jugu, na zahodu ga od otoka Šolta omejujejo proti jugu usmerjena Splitska vrata. S površino 395,44km² je Brač tretji največji hrvaški otok in največji med otoki Dalmacije. Na Braču živi 14.434 prebivalcev. Zanimivosti in turistične točke:

- **Vidova gora** – je najvišji del otoka, ki je visok 778 metrov in obenem tudi najvišji vrh jadranskih otokov. Ime ima po svetniku sv. Vidu in nekaj sto metrov od konobe naprej, za velikim križem, so še danes vidni ostanki nekoč majhne in prav tako najstarejše cerkve na Braču.
- **Bol** je mesto, pristanišče in občina na Hrvaškem, ki leži na otoku Brač. Leži na južnem delu otoka in je najpomembnejše in najbolj obiskano turistično mesto na otoku, znano predvsem po čudoviti plaži Zlatni rat.
- **Zlatni rat** pogosto imenovani tudi Zlati rt ali Zlati rog, je kopno, ki se nahaja približno 2 kilometra zahodno od pristaniškega mesta Bol na južni obali Hrvaške.

Bol na Braču

Vir fotografije: <https://www.bolcroatia.com/>

Zlatni rat

Vir fotografije:
https://en.wikipedia.org/wiki/Zlatni_Rat

Žana Gorenc, Maja Hriberšek in Lucija Koren, 8. r.

KUHARSKI KOTIČEK

Tanghulu

Tanghulu je zanimiva hrustljava sladica, sestavljena iz svežega sadja in sladkornega obliva. Osvežilno sladki prigrizek je obenem tudi zabaven.

Sestavine:

- granulirani sladkor
- voda
- sveže jagode ali drugo poljubno sadje
- tanke lesene palčke

Priprava:

1. Operite in posušite jagode ali drugo sveže poletno sadje po izbiri.

2. Sadje napičite na bambusova nabodala. Priporočamo od 1 do največ 3 kose na nabodalo.

3. Mešanico vode in sladkorja zavrite.

4. Zavrite mešanico sladkorne vode, dokler temperatura ne doseže 300 stopinj Fahrenheita (za merjenje uporabite kuhinjski termometer). To bo trajalo približno 5-10 minut. Če nimate kuhinjskega termometra, lahko temperaturo preverite tako, da žlico pomočite v ledeno vodo in jo nato žlico pomočite v sirup. Če se ta takoj strdi, ste dosegli ustrezno temperaturo.

Tanghulu sadna nabodala

Vir fotografije:

<https://koreajoongangdaily.joins.com/news>

5. Ko mešanica sladkorja in vode doseže želeno temperaturo, potopite sadna nabodala vanjo, da prekrijete sadje.

6. Vsako sadno nabodalo položite na pekač, silikonski pekač ali papir za peko. Če papir za peko ni dobre kakovosti, se lahko sladkarije primejo na papir. Papir lahko popršite s pršilom za ponev, da preprečite sprijemanje.

7. Sladkorni premaz se mora strditi skoraj takoj.

To slaščico je najbolje zaužiti takoj. Če jo želite shraniti, nabodala rahlo pokrijte s folijo za živila in shranite v hladilniku.

Tanghulu

Vir fotografije:

<https://www.yummymummykitchen.com>

Nikita Cvirn in Nika Zakšek, 7. a

EKO KOTIČEK

Kmetija Koren

V tokratni številki šolskega časopisa vam predstavljamo kmetijo Koren iz Stolovnika, ki z našo šolo sodeluje v projektu Šolska shema sadja in zelenjave. Odgovore na vprašanja je z nami delila ga. Mateja Koren.

S čim se ukvarjate na vaši kmetiji?

Na naš kmetiji se že 20 let ukvarjamo s pridelavo jagod. Jagode gojimo na približno 15 arih površine. Poleg pridelave jagod pa redimo tudi živali, in sicer govedo in prašiče.

Kakšne sorte jagod gojite?

Pri pridelavi jagod sledimo trendom in izbiramo najnovejše sorte jagod - tiste, ki so v določenem obdobju na tržišču. Že nekaj sezon je najboljša sorta za pridelavo in tudi za prodajo sorta *Clery*. Jagode te sorte so zelo okusne, primerne za neposredno prodajo potrošniku in prilagojene za vzgojo na celinskem podnebju tako v rastlinjakih kot tudi na prostem.

Koliko sadik imate posajenih?

Posajenih imamo približno 4500 sadik. Obnavljamo jih vsako drugo leto. To pomeni, da vsako leto posadimo približno 2200 novih sadik.

Kako poteka obiranje jagod, ali vam kdo pomaga?

Sezona jagod se začne v začetku maja, navadno med 5. in 10. majem, odvisno od vremenskih razmer. Obiranje poteka vsakodnevno, navadno v popoldanskih urah. Večino obiranja opravimo družinski člani sami. V konici obiranja, nekaj dni v sezoni, pa nam na pomoč priskočijo tudi prijatelji in znanci.

Obiranje jagod je natančno delo, saj je potrebno biti pri obiranju pozoren, da se obirajo dovolj zrele, zdrave jagode, ter da jih pri obiranju ne poškodujemo. Obiramo jih v posodice po 500 g in jih nato zlagamo v lesene zaboje, primerne za transport.

Koliko dela zahteva pridelava jagod?

Pridelava jagod je celoleten proces, ki se začne že leto pred obiralno sezono, ko je potrebno pripraviti zemljo, jo preorati in položiti folijo, kamor se sadijo jagode. Nato pa vse do pozne jeseni sledi nega nasada in sicer pletev, zalivanje ipd. V začetku pomladi, nekje v začetku

marca, je potrebno vse sadike očistiti starega in suhega listja ter pokriti rastlinjake s folijo, da sadike zaščitimo pred neugodnimi vremenskimi vplivi. Nato pa sledi do obiranja zopet nega nasada, pletev, zalivanje in košnja trave ob robovih nasada.

S kakšnim težavami se srečujete pri gojenju in zorenju jagod?

Pri vzgoji se v jesensko-zimskih mesecih srečujemo predvsem s težavo, da nam voluhar uniči del sadik z objedanjem korenin, s tem se sadika posuši in prihaja do izpada pridelka. Kasneje ob zorenju pa so težava polži, ki objedajo plodove, ter gniloba plodov zaradi prevelike zračne vlage, ker v nasadu ne uporabljamo fitofarmaceutskih sredstev.

Koliko jagod pridelate na sezono?

Na sezono pridelamo od 1000 do 1500 kg jagod.

Na kakšne načine prodate jagode?

Večji del jagod prodamo neposredno končnemu kupcu. Del pridelka prodamo neposredno iz nasada, del pa ga razvozimo naročnikom v Ljubljano in okolico. Manjši del prodaje pa nam predstavlja tudi Šolska shema svežega sadja in zelenjave trenutno na Osnovni šoli Adama Bohoriča Brestanica.

Kako porabite zadnje jagode?

Zadnje jagode v nasadu so drobne, vendar najslajše, zato so primerne predvsem za predelavo v marmelade in sokove. Te jagode pobiramo v zaboje po 5 kg in jih prodajamo za predelavo.

Kakšno je vaše sodelovanje pri Evropskem projektu šolska shema sadja, zelenjave in mleka?

V projekt Šolska shema sadja, zelenjave in mleka smo letos vključeni drugo leto. Sodelujemo z Osnovno šolo Adama Bohoriča Brestanica, vendar želimo v prihodnjem letu razširiti sodelovanje še na ostale osnovne šole v okolici, saj želim, da dobijo otroci najkvalitetnejše sadje, ki je pridelano na naraven način brez uporabe fitofarmaceutskih sredstev.

Lucija Koren, 8. b

Vir fotografij: osebni arhiv ge. Mateje Koren

ANGLEŠKI KOTIČEK

Goodbye, OŠ Brestanica

I am saying goodbye to this school. I will always remember the teachers that taught me and all the stupid things we did with my classmates. I will remember all school trips we went on, but mostly the bus rides. The thing I won't miss as much is the school breakfast and lunch. I'm happy to say that I have finished this school and I'm starting high school, but I will never forget the fun moments here.

Sandra Bohorč, 9. a

I always knew this day would come. I always looked forward to this day, but now that it is getting closer, I feel a bit sad. During these nine years we have made a lot of friendships and now we are all going our own ways. I am going to miss some things here, I am going to miss some teachers and some students I have become friends with. And now I'll be in a new town, new school with new people, but life will go on and so will we.

Nika Kovačič, 9. a

After nine years learning and growing, we're finally at the end. From the first grade, when we stepped into this school with a smile, to the sixth grade when we went to our first school in nature to Nerezine, all the memories and friendships we've made through the years.

We've had our fair share of laughs and many memorable moments. We annoyed every teacher that taught us, but in the end we still respect them. To all the praying we've done before tests and to all the arguing that happened before a teacher would ask questions and grade us. We have grown up together, but it's time for us to go our separate ways and embrace what we love.

Thank you, OŠ Adama Bohoriča Brestanica, thank you to all the teachers who taught us for all the knowledge and unforgettable memories we got from you.

Karin Škoberne, 9. a

After leaving this school, I will miss the conversations during breaks and during lunch the most. At school the girls and I mostly went to the toilet during breaks and chatted there. I will miss when we walked to the store together after class or when we talked and laughed during class. I will also miss our school trips with buses.

Žana Ban, 9. a

- 1. Even though we lost our erasers in math class, we still found something to throw.*
- 2. Even though we are leaving this school we will still have good memories.*
- 3. Even though we threw bubble gum in the bin, we still had one in the mouth.*
- 4. Even though I failed a lot of tests, I still managed to finish school.*
- 5. Thank you to all the teachers.*

Enej Cvirn, 9. a

I have spent the last nine years at this school. I had a lot of fun and learned a lot as well. But all good things come to an end, they say, right? I really appreciate all of the teachers that helped me to reach this point, and let's not forget all the other workers. And I can't wait to go to high school.

Mitja Merlin, 9. a

Thank you, OŠ Brestanica, for all the memories I got from you. Thank you to all my classmates, teachers and also other workers. The cooks were amazing and I will miss the food. Teachers taught us a lot, so I will miss them, too. But my classmates are the ones I will miss the most. I have spent years with them and I will never forget them.

Tilen Jevšnik, 9. a

After nine years we are finally finishing primary school and moving on. These are some of the last moments we're spending in this building and soon it's going to be the last step through the school's entrance. Big thanks to all the teachers who cared about us and helped us during tough times. Not to mention how many erasers we tossed around during maths. Now it's time to move on and explore our lives. It's sometimes also sad if you think about it deeply.

Alen Boh Cehte, 9. a

LIKOVNI KOTIČEK

Likovni izdelki prvošolcev

Cvetoče vejice
Učenci 1. razreda

Smejoče sonce
Leina Hadžić Bekrić, 1. a

Smejoče sonce
Lio Šoba, 1. a

Panjske končnice
Učenci 1. a razreda

Likovni izdelki drugošolcev

»Zvončki in trobentice, mačice, vijolice ... zdaj pomlad je tu!« Topli sončni žarki in cvetoči travniki so nas spodbudili k ustvarjanju s flomastri, voščenkami in tempera barvami.

Ustvarjanje na temo pomlad
Učenci 2. a razreda

Ustvarjanje na temo pomlad
Učenci 2. a razreda

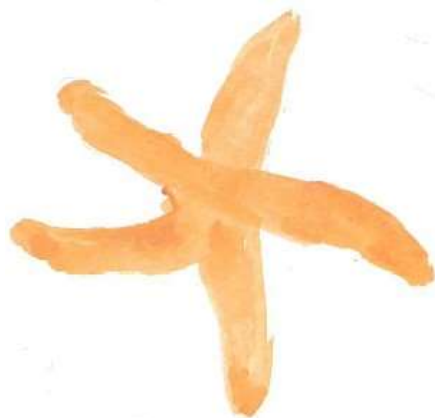

Ustvarjanje na temo pomlad
Učenci 2. a razreda

Zacvetela so tudi sadna drevesa in zasijala v vsej svoji lepoti. S tempera barvami, čopiči in drobnimi mezinčki smo želeli ujeti lepote pomladi na list.

LITERARNI KOTIČEK

Literarno ustvarjanje drugošolcev

V 2. razredu se učenci učijo pisati zgodbe in zgodba V parku je ena izmed njih.

V parku

V park so prišli otroci. Igrali so se z žogo. Ko so se nekaj časa igrali, je v park prišel slikar s slikarsko opremo. Postavil je tudi stojnico. Otroci so se zapodili k staršem po denar za slike. Otroci so si izbrali veliko lepih slik. Slikar je bil zelo vesel, ker je dobil veliko denarja, otroci pa so bili zadovoljni s slikami.

Aljaž Kenig in Žiga Špec, 2. a

Razmišljanja četrtošolcev o knjigah

Svet brez knjig

Ne predstavljam si sveta brez knjig. Ne bi mogli govoriti oz. ne bi imeli besednega zaklada. To sem spoznal v prvem razredu. Od prvega razreda, v bistvu od Pikapolonic. To je najstarejša skupina v vrtcu. Tam me je vedno razveselila knjiga Pasji mož. To je moja najljubša knjiga, še danes me veseli, čeprav bolj Harry Potter, ampak še zmeraj ga rad preberem.

Ko sem spoznal bralno značko v prvem razredu, sem zmeraj rad bral. Najraje sem imel stripe kot so Garfield, Nogometiši, Pasji mož in še bi lahko našteval. Povečal se mi je tudi besedni zaklad. Svet brez knjig bi bil čisto drugačen. Sicer v tretjem razredu, mi je malo padel besedni zaklad, ampak nič zato, ker sem potem začel spet nazaj brati. Seveda ne sam. Odgovor je mami, ona me je vzpodbudila. Malo pa sem sam hotel nazaj brati, ker sem izvedel, da brati ni slabo. Od takrat tudi imam veliko domišljije. Zato ne morem nehati brati. Enkrat začnite brati eno zanimivo knjigo in si zadajte, da jo preberete. Verjemite mi, da nikoli ne boste nehali brati. Seveda, če marate branje. Priznam, najraje berem zvečer. Namestite si eno dobro lučko, da dobro sveti in začnite z branjem.

Zdaj sem v četrtem razredu. Sicer imam še dve knjigi za prebrati in eno pesmico za povedati. Sedaj rad berem Gospoda Filodendrona. To je zelo smešna knjiga oz. skoraj že komedija. In sedaj živim med črkami.

Gal Tršelič, 4. a

Svet brez knjig

Imam brata po imenu Miha. Jaz sem Eva. Miha je za eno leto starejši od mene in je v 5. razredu. Miha se že od 1. razreda pritožuje nad branjem knjig. Mama ga je večkrat vprašala, katere vrste knjig ima rad. Miha pa je vedno rekel, da mu nobena vrsta knjig ni všeč. Mamo je to zelo jezilo. Jaz nikoli nisem imela težav z branjem. Pri njemu pa so težave z branjem precej pogoste. Mama se ni hotela več pogajati z njim. Vsega tega je imela že dovolj. Sklicala je družinski sestanek. Brez Mihe, seveda.

Miha je bil na nogometnem treningu. Mama je vprašala: »Kako naj spravimo Miho, da bo imel rad branje?« Eva je imela idejo. Dejala je: »Pokaži mu svet brez knjig.« Mama je mislila, da to ne bo delovalo. Pomislila je še enkrat. Eva jo je zelo prosila. Mama je rekla: »Da.« Naslednji dan je Miha, preden je mama vstopila v sobo, rekel, da ne bo bral. Mama je rekla: »Ni ti treba.« Miha se je začel prepirati, ker je mislil, da mama tega nikoli ne bo rekla. Bil je zelo začuden, mama pa se je samo smehljala.

Miha je bil zelo vesel. Zahvalil se je mami in šel gledat risanko. Mama ga je ustavila in rekla: »Ne tako hitro. Ker ne maraš branja, sem se odločila, da ti bom pokazala svet brez knjig.« Miha se je takoj strinjal. Mislil je, da bo lahko. Očitno sploh ni vedel, kaj ga čaka.

Že zgodaj zjutraj se je mama vstala in uredila vse. Vse njegove šolske zvezke in potrebščine je odvrгла stran. Vsa njegova oblačila z napisi je skrila v spalnico, skrila je njegovo nogometno žogo z napisom Adidas, skrila mu je družabne igre, skrila mu je tudi njegove medalje.

Miha se je zbudil in videl, da mu manjka zelo veliko stvari. Miha je takoj vedel, kaj se je zgodilo tukaj. Šel je v spalnico in vprašal, kje so njegove stvari. Mama mu je rekla, da v svetu brez knjig ne znaš brati, zato mu je skrila vse stvari, na katerih so pisale besede. Miha je bil zelo besen in rekel: »Se želiš igrati tako? Prav! Jaz lahko zdržim!« Miha je besen odšel v šolo.

Učiteljica ga je vprašala: »Kje imaš vse zvezke in šolske potrebščine?« Miha je odvrnil: »Mami mi jih je skrila v njuno spalnico.« Učiteljica, seveda, ni verjela. Miha je bil še bolj besen kot prej. Ko je prišel domov, je bila ura 12.40, starša se vrneta ob 15.05, Eva pa ob 14.20. Miha je mislil, da je sam doma ter da lahko vzame stvari nazaj, ki so njegove. Pretihotapil se je do spalnice. Odprl je vrata ...

Tam je našel Evo, ki je sedela na postelji. V strahu, da bo povedala mami, ji je rekel: »Nimava dovoljenja vstopa v spalnico.« Ker je mama pričakovala, kaj se bo zgodilo, je Evi dovolila vstop v spalnico, saj Mihi ni zaupala. Še dobro, da mu ni.

Ko je Eva vse razložila Mihi, ni mogel verjeti svojim ušesom. Šel je v svojo sobo in ležal na postelji, ker ni mogel početi ničesar drugega. V njegovi sobi je bila samo postelja, na pol prazna omara in miza.

Ura je bila 15.05. Miha je zaspal od dolgočasja. Starša sta se vrnila. Mama je rekla: »Miha, nehaj smrčati! Zbudi se!« Mama je izvedela, da je hotel vzeti svoje stvari. Miha ni vedel, kaj naj reče v obrambo. Mama mu je rekla: »Ne bom te kaznovala, saj sem vedela, da izzivu ne boš kos.«

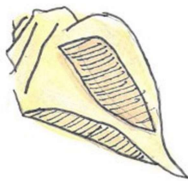
Miha je bil jezen, kot še nikoli. Zaprl se je v sobo in razmišljal, kako bo tako ostal še cel teden. In ravno ta teden morajo v soboto v šolo. Naslednji dan je čakal na starša, da se vrneta iz službe. Ko sta se vrnila, jima je rekel: »Dovolj imam! Mami, prav si imela! Svet brez knjig je grozen.« Mama je bila vesela, da je to končno slišala. Bila je tudi ponosna na Miho, da je tako dolgo zdržal. Mama se je Evi zahvalila za njeno pomoč.

Od sedaj naprej, Miha prebere celo knjigo na dan, namesto deset strani. Sedaj bere tako rad kot Eva in nima več težav z branjem. Eva je bila ponosna na Miho in nase. Predvsem nase.

V ponedeljek je Miha vprašal učiteljico: »Kaj bo za nalogo pri slovenščini?« Učiteljica je gledala začudeno in vprašala Miho: »Kaj pa izziv?« Miha je odgovoril: »Vi ste vedeli za izziv?«. Učiteljica je seveda vedela za izziv, saj jo je mama naknadno obvestila, zakaj je Miha prišel v šolo brez potrebsčin. Miha je komaj zdržal do 15.05 ure. Mama se je vrnila. Miha je zakričal: »Mami! Zakaj si za izziv povedala učiteljici?!« Pojasnila mu je, zakaj, obenem pa dejala, da mu je morala pokazati, kako težek je svet brez knjig. Bolj učinkovitega načina, kot je bil ta, se ni mogla spomniti.

Miha je končno razumel, da je svet brez knjig težek in zelo dolgočasen. Eva je videla, kako ima Miha sedaj rad knjige, saj niti enega dneva ne bi več zdržal brez branja. Eva je bila še vedno zelo ponosna nanj in nase, saj, če nje ne bi bilo, bi se ta zgodba ponavljala vsak dan.

Ema Mozer, 4. a

Knjiga mi je padla na glavo

Nekega dne sem odšla v knjižnico po mojo najljubšo knjigo. Pogledala sem na polico, na kateri naj bi bila, a ni je bilo. Pogledala sem za drugo knjigo. Vzela sem jo s police in v tistem trenutku mi je iz zgornje police padla knjiga na glavo. Na nasprotni strani police sem zagledala fanta, ki me je globoko pogledal. Kar naprej se mi je opravičeval in povedal mi je, da je iskal knjigo z naslovom Divjina. Povedal mi je še, da mu je ime Luka. Jaz sem mu rekla, da je meni ime Eva.

Vzela sva vsak svojo knjigo in jo začela brati. Branje je bilo meni zelo lahko, Luku je bilo branje malo težje. Rekla sem mu, da se lahko večkrat dobiva v knjižnici in vadiva branje. Luka se je strinjal in dogovorila sva se kateri dan se lahko dobiva. Še preden sem odšla me je Luka povabil v kino. Rekel je, da se tako oddolži za tisto knjigo. „Seveda“ sem mu

odgovorila. Ob kateri uri? Od 5. do 7. bi mi odgovarjalo, je povedal Luka. Super, se vidiva. Se vidiva, sem mu odvrnila. Hitro sem odšla domov in mami povedala kaj se je zgodilo. Oblekla sem se in mami me je zapeljala do kina. Luka me je že čakal pred kinom. Odšla sva noter. Luka je kupil karti, sok in pokovko. Odšla sva do dvorane in se usedla. Film je bil dober in hitro ga je bilo konec. Luku sem se zahvalila za povabilo in odšla domov. Naslednji dan sva se z Luko dobila v knjižnici, da bi povadila branje. Branje z Luko je bilo zelo zabavno. Brala sva knjigo z naslovom Čudežna bolha Megi in zlati ribici Darja in Ivo. Z Luko sva se večkrat tako dobila in medtem časom sva prebrala vse dele o Čudežni bolhi Megi.

Z vajo se je tudi Lukovo branje izboljšalo. Luka se mi je zahvalil, ker brez moje pomoči ne bi tako dobro bral kot jaz. „Malenkost“ sem mu odgovorila. Luku sem tudi pomagala pri kakšni domači nalogi. Če pa jaz kaj nisem razumela mi je on pomagal. Ko sva se z Luko enkrat dobila, mi je povedal zelo slabo novico, da se mora odseliti. Bilo mi je zelo hudo, a sem mu obljubila, da za vedno ostanem njegova prijateljica, zato sva si izmenjala telefonski številki.

Eva Blatnik, 4. a

Knjiga mi je padla na glavo

Nekega dne sem šla v knjižnico. Tam sem videla ogromno knjig. Začela sem brati Miška Tipa. Branje je postalo težje kot sem si mislila. Nato pa je mimo prišla gospa. Vprašala me je, katero knjigo bi si izposodila. Nisem vedela, kaj naj rečem. Prebrala sem naslov knjige, ki sem jo držala v rokah. Kar naenkrat pa je s police padla knjiga naravnost na mojo glavo. Ne vem, kdo jo je vrgel, ampak takoj, ko sem jo zagledala, sem jo začela brati. Knjiga mi je postala tako všeč, da sem jo brala ves čas. Knjigo sem tako lepo in hitro prebrala, da sem jo čez tri dni že vrnila in si izposodila novo knjigo 24 ur v vesolju. To ni bila navadna knjiga. Takrat sem izvedela, da je gospa, ki me je vprašala, kaj bi si izposodila, knjižničarka. Šla sem do mize in jo vprašala, kako se imenuje ta knjiga. Povedala mi je, da je to strip. Nenadoma pa sem se zamislila in rekla, da si bom tudi tokrat izposodila to knjigo. Z branjem sem zelo napredovala. Bila je nekaj posebnega in lepega, a kmalu sem jo spet morala vrniti in si izposoditi novo. Naslednjič sem za nasvet vprašala knjižničarko. Vprašala me je, ali berem raje navadne knjige ali stripe. Rekla sem, da sta mi obe všeč, in jo prosila, da bi si izposodila obe. Znova in znova sem hodila v knjižnico, ki je bila v šoli. Enkrat pa me je mami odpeljala v večjo in drugačno knjižnico, v Valvasorjevo knjižnico v Krškem. Seveda sem si knjigo tudi tam izposodila, a nisem vedela, da si lahko izposodim več knjig kot samo eno. Knjižnica je bila tako velika, da nisem našla knjige, ki sem jo iskala. Zopet sem šla do knjižničarke in jo vprašala, kje imajo stripe. Našla sem 24 ur v kameni dobi in jo vprašala, kje so Anice in zbirki pesmic Metuljčkov in Mehurčkov. Medtem, ko sem jo pridno brala, sem svoje branje še bolj utrdila in izboljšala. Vedno sem knjige redno vračala in si jih izposojala. To je še danes moj najljubši hobi.

Elizabeta Kukovičič, 4. a

Pesniško in fantastično ustvarjanje šestošolcev

Rima

*Živi rima, ki vse poštima,
saj res je prava klima.
Rada ima besede,
ampak ne zmede.
Zmedo sovraži,
vendar rada uživa na plaži.
Ko šola se začne,
kar s postelje zvrne se.
Rima rada peče,
vendar se skoraj vedno opeče,
ampak vedno nekaj reče.*

Ida Sluga, 6. a

Nogomet

*Ko zmagaš nogomet,
zmaga sladka je kot med.
Ko nimaš še za med,
spet obrni se na nogomet.
Če hočeš biti še fit,
moraš še mal' izgubit.
Če hočeš mišice pridobit,
moraš takoj na trening it.
Nekaj bom postal,
pa tudi, če bom rekel »av«.
Nogomet je šola za vse,
nočem izgubiti je.*

Jaka Milar in Jakob Župevc, 6. a

Rima

*Ene podobe zvočnega jezika se imenujejo rime,
pesniki jih uporabljajo, da se tvojega ušesa prime.
Rime se uporabljajo v pesmih,
vendar ne pretirano resnih.*

*Pesmi začneš s primeri rim, kot so: klobuk, suk
in te takoj reši vseh pesniških muk.
Pesem svojo s pisanjem rim moraš čutiti,
saj poslušalec med poslušanjem mora občutiti.*

*Res pomembna je ta rima,
saj bralec ob njej reče: »Res prima!«
Res moramo poslušalcu dušo vzbuditi
ter jo vse slabe energije umiti.*

Pinija Ljubi, 6. a

Moja domišljajska dežela

V moji deželi je vse lepo in diši po najboljših sladkarijah. Dogajajo se same čudovite in zanimive stvari.

Z družino živimo ob morju, kjer rastejo palme. Na njih je polno piškotov, bonbonov in drugih sladkarij. Hiše so zelo visoke. Vsaka ima svoj mavrični tobogan, ki je na vrhu strehe in te odpelje v morje. Veliko je pisanih ptic, ki nas vsako jutro zbudijo s svojim petjem. Na tleh rastejo lizike, sladoledi pa letijo po zraku. Gugalnice stojijo sredi morja. S prijatelji se na njih gugamo zelo visoko, da poletimo do oblakov. Na njih ležimo in opazujemo našo lepo deželo. Včasih prileti prelepi mavrični konjiček, ki ima ogromna krila. Sedemo nanje in letimo okoli sveta. Med letenjem po zraku nabiramo sladkarije.

Ko smo utrujeni, nas konjiček odloži na strehah hiš in vsi skupaj se po toboganih spustimo v morje. Od utrujenosti in norenja zelo hitro zaspimo, ker komaj čakamo, kaj se bo zgodilo jutri.

Laura Fila, 6. a

Jaz, čarovnik

Izvedeli boste, kdo je skrivnostni čarovnik, ki je začaral vse šestošolce.

Vse se je začelo, ko sem bil v prvem razredu. Sošolci so me zafrkavali, ker sem bil zelo majhen. Nekega dne sem srečal čarovnika, ki me je vprašal, ali bi želel tudi sam postati čarovnik. Seveda sem se s tem takoj strinjal in se odpravil z njim. Najprej sva izbrala palico in naučil me je, kako jo pravilno prijeti. Naslednjega dne po šoli sem se ponovno odpravil k čarovniku in povedal mi je, da sem pripravljen na učenje urokov. Vprašal me je, katerega uroka se želim najprej naučiti. Zaželel sem si, da bi postal velik, vsi, ki so se norčevali iz moje velikosti, pa bi se pomanjšali. Čarovnik mi je povedal, da se lahko tega uroka naučim zelo hitro.

Naslednji dan sem prišel v šolo oblečen kot čarovnik. Vsi so se spraševali, kdo sem, in takoj ko so opazili, kako majhen sem, so se mi začeli smejati. Izrekel sem čarobni urok in zamahnil s palico. Urok je deloval, sošolci so se pomanjšali, jaz pa sem zrasel. Prosili so me, naj jih spremenim nazaj in mi obljubili, da se ne bodo več norčevali.

Ugodil sem njihovi želji, še naprej pa sem začaral vsakega, ki je bil slab in se je norčeval iz drugih.

Maj Požeg Dular, 6. a

Moja domišljajska dežela

Izgubim se v mislih, s prsti podrsavam po gladkem papirju. To ne more biti res, ni resnično. Vdihnem vonj po maminih piškotih, še enkrat globoko vdihnem, nato pa vstanem in se napotim na dolg sprehod. Čeprav je že noč in je zunaj tema ter me je zelo strah, hodim. Pridem do točke, kjer ne vem več, kam naj grem. V očeh začutim zoprno ščemenje, po licih mi lijejo solze. »Zakaj se to dogaja meni?« se vprašam. Z neba me gleda mesec. Odpravim se domov. Stopnice škripajo pod mojimi koraki, parket poka in ko končno ležem na posteljo, ta zaškripa. Berem knjigo in to me sprosti. Ko končno zaspim, sanjam o vsem, kar sem danes doživela, o družini, o prijateljih ...

Ko se zjutraj zbudim, zlezem iz postelje in se odpravim na zajtrk – nimam besed, bil je odličen. A se spomnim, da je takšnega pripravila tudi ona. Ko grem v kopalnico in se pošteno zjočem, se spomnim njenih besed: »Nikoli te ne bom zapustila.« V šoli sem bolj zadržana, ne pogovarjam se s svojimi prijateljicami, pa tudi pri moji najljubši uri niti enkrat ne dvignem roke. Med prosto uro se zlekнем v kot in tam ždim, dokler ne pride mami. Ko pridem domov, se hitro izvijem mami in stečem v svojo sobo. Zazrem se v skrinjico za nakit z baletko, ki je oblečena v prelepo rožnato krilce, lase pa ima spete v figo in okrašene z metuljčki. »Zmoreš to,« si rečem in rahlo pritisnem na baletko, da se začne vrteti.

Nežna melodija me počasi uspava in zbudim se v deželi cvetlic. Grem v Narcisin Dol in zagledam rože, kako se prepletajo okoli nečesa. Ko pridem bližje, počasi razprejo svoje razkošne, živorumene cvetove. Pod njimi leži deklica. Pogoltnem solze in stopim k njej, njena koža je bela kakor sneg, zlatorjavi lasje pa se ji vijejo vse do pasu. Tam leži, sama v svoji beli obleki. Ne morem se več zadržati, ko vidim svoje ime na njeni zapestnici prijateljstva. Jokam in ihtim: »O, Nala, prosim te, prosim, prosim, ostani z mano, ne odhajaj, prosim, Nala, zbudi se!« A Nala obleži tam popolnoma negibna. Spominjam se, koliko časa sva preživeli skupaj. Spomnim se, kako sva tekli po poljih sončnic, se zabavali in si izmišljevali nove igrice. A zdaj je vsega konec. Nale ni več. Sedim tam ob njej in jočem ure in ure, nakar po poti pride gospa Marjetnik. »Ljubica, kaj pa ti tukaj čisto sama?«. Premolkne. »Ali sta se z Nalo skregali?« me vpraša. »Nale ... Nale ni več,« rečem. Glas se mi zlomi. Oh, kako sva bili srečni, zdaj pa je vsega konec. »Ne, ne, to ne more biti res!« Na obrazu gospe Marjetnik vidim grozo. »Tudi jaz si želim, da to ne bi bilo resnično,« odvrnem.

Vrnila sem se nazaj v resnični svet in dan za dnem načrtovala Nalin pogreb. Nala bi si zagotovo želela, da bi bil njen pogreb pisan, prav tako kot je bilo njeno življenje. Ni preveč marala črne barve. Ko je končno napočil dan njenega pogreba, sem se oblekla v najlepšo obleko, kar jih premorem, moji beli čevlji so bili tako zloščeni, da sem v njih lahko videla svoj odsev. Lase sem imela spuščene in skrbno počesane. Odpravila sem se v deželo cvetlic, še dobro, da se pri nas čas takrat ustavi. Vse je bilo že pripravljeno. V krsti, obdani s cveticami, je ležala Nala. Okrog nje so bili vsi gostje oblečeni pisano. Pogreb se je začel in na vrsti je bil moj govor ...

Ula Belinc, 6. a

Moja domišljajska dežela

Vedno sem si predstavljala svet, ki sploh ne obstaja. Na primer svet, v katerem bi živeli dinozavri, svet, v katerem bi živali govorile, a najraje sem si domišljala, kako je izgledalo življenje prej. Ko so živeli Rimljani, graščaki, prvi človek, France Prešeren in ostali, ki več ne živijo. Nekega dne pa smo se s šolo odpravili na zaključno ekskurzijo v zgodovinski muzej. Nisem samo jaz oboževali preteklosti, temveč tudi moja najljubša prijateljica. Obe sva si zamišljali namišljene svetove, zato je bil muzej, ki smo ga obiskali, za naju res zanimiv.

Ko sva vstopili v muzej, sva zagledali vrata, ki so naju kar vabila, da jih odpreva. Med malico sva se odtihotapili do njih in jih pazljivo odprli. Pred seboj sva zagledali vrste vrat, na katerih so bile napisane letnice. Vstopili sva skozi vrata, na katerih je bila letnica 1936. Pred nama se je pojavil ogromen zemljevid sveta, zraven katerega je pisalo, naj izbereva poljubno državo. Obe sva takoj izbrali Veliko Britanijo, saj obožujeva London. Prišli sva ravno na kronanje kraljice Elizabete! Nisva mogli verjeti, ampak vse je bilo tako resnično. Čez nekaj časa sva se šele zavedli, da potujeva v času. Bilo je tako vznemirljivo, da nisva hoteli oditi nazaj, niti nisva vedeli, kako. V Londonu sva preživeli ure in ure. Ustrašili sva se, da so najini sošolci že odšli domov, zato sva morali oditi. Problem je bil le v vprašanju, kako. Na rokah sva zagledali zapestnici, ki sva jih nosili že ves čas. Na njima sta bila gumba, na katera sva pritisnili. In že sva bili nazaj.

Spoznali sva, da lahko vstopiva v katero koli leto. Zelo naju je mikalo, a morali sva nazaj k sošolcem. Vendar so naju skrivnostna vrata premamila, zato sva izbrali še ena. Videli sva veliko zgodovinskih oseb. Mona Liza, Alberta Einsteina, Leonarda da Vinci in še kup drugih. Seveda sva za konec prihranili še obisk prvega človeka. A pri njem nisva bili niti pet minut, saj sva se ga ustrašili, ko naju je začel preganjati. In tako se je zaključilo najino potovanje v času. Bali sva se, koliko je že ura in muzej je bil od najinega doma zelo oddaljen. A ko sva vstopili skozi vrata nazaj v muzej, je bilo vse tako kot takrat, ko sva odšli. Ničesar nisva razumeli, a to je bila najina skrivnost.

Tia Tršelič, 6. a

Moja namišljena dežela

Ko sem bila stara enajst let, smo se z družino odpravili na smučanje. Vožnja je bila dolga kar devet ur! Ampak jaz sem vmes večinoma spala. Ko smo prispeli, smo vse obleke pospravili v omare. Bil je večer, zato smo pojedli večerjo in se odpravili spat. Naslednje jutro smo se zbudili šele ob devetih, saj smo bili zelo utrujeni. Ko smo pojedli zajtrk smo se preoblekli v smučarska oblačila in se odpravili na smučišče. Dan se je začel precej normalno, zato nisem pričakovala vsega, kar se je med počitnicami dogajalo v nadaljevanju.

Na smučišču so se kar naenkrat ustavile vse žičnice. Ugasnile so vse luči in nebo je postalo temno. Nato se je zgodilo nekaj še bolj nenavadnega. Vsa drevesa in vse rastline so zamrznile. Postale so led! Takrat sem končno ugotovila, da to ni normalno. Zaskrbljeni smo se vrnili domov. Ponoči sem se odpravila na sprehod in videla čudno rastlino, kakršne nisem videla še nikoli, ampak za razliko od ostalih ta ni bila zaledenela. Ko sem se je dotaknila, je močno zažarela. V njej sem našla listek s sporočilom, na katerem je pisalo, naj se postavim na znak karo. Bila sem zelo zmedena. Res se je na tleh kar naenkrat pojavil znak karo. Postavila sem se nanj in okoli mene so poletele nenavadne besede: »Našel te bom!« Okamenela sem. Mislila sem si, da so vse le sanje in sem se uščipnila, ampak sem kmalu ugotovila, da je vse res. Šla sem nazaj v hišo in razmišljala. Nisem vedela, kaj naj naredim. Zjutraj, ko sem končno zaspala, so me že prebudili. Starši so mi povedali, da gredo v trgovina, tako da sem ponovno ostala sama. Odšla sem ven. Ugotovila sem, da vsakič, ko naredim stopinjo v sneg, iz nje zrastejo namigi. Sledila sem jim in prišla do točke, iz katere sem videla celo ledeno deželo. Ko sem se obrnila, sem za seboj zagledala ogromno zaledenelo rožo. Pomislila sem, da bi jo morala odtaliti, vendar nisem vedela, kako. Ogledala sem si jo in videla, da ji manjka en del. Videti je bilo, kot da ji manjka srce. Povsod sem iskala, pa ga nisem našla. Končno sem ga zagledala na vrhu ledenika. Splezala sem do srca, s seboj sem vzela les in vžigalice. Zakurila sem ogenj in srce je bilo hitro prosto. Vstavila sem ga v velikansko rožo in ta se je začela odtajati. Znova je zaživel. Tako je dežela spet postala zelena in bela in vse rastline so mi pomagale, da sem se varno vrnila domov.

Ta nenavadna dežela mi je bila zelo všeč, zato sem jo poimenovala Magična dežela. Ko sem prišla domov, so mi vse rastline pomagale in tudi sama bom vedno pomagala njim in jih reševala.

Ida Sluga, 6. a

Literarna razmišljanja osmoš olcev ob pesmi Življenje

Kdo sem, kam potujem, s kakšno popotnico me življenje pošilja na pot?

Pesnik Niko Grafenauer se je rodil leta 1940 v Ljubljani. Imel je težko življenje, saj mu je mama umrla le nekaj dni po njegovem rojstvu, oče pa, ko je bil pesnik star komaj eno leto. Vzgajala ga je starejša sestra. Nika in njegove sorojence je kmalu ločila vojna. Pesnik je po osnovni in srednji šoli nadaljeval šolanje na filozofski fakulteti. Sklepam, da je pesnik pesem Življenje napisal mladostnikom s težkim življenjem, saj ga je imel tudi sam.

Pesem Življenje je krajša pesem, saj ima le štiri štirivrstične kitice, a je kljub temu vsebinsko zelo bogata. V prvi kitici je pesnik primerjal življenje s peskom. Menim, da je želel povedati, da se človek iz dneva v dan stara in da se bliža koncu. V drugi kitici je po mojem mnenju želel povedati, da življenje ni namenjeno lenarjenju, ampak da se mora vsak posameznik potruditi, da bo v življenju užival. Po branju pesmi se mi je po možganih pletlo nešteto misli. Obdajala me je nostalgija in razmišljal sem o veselih ter o žalostnih trenutkih. Pesem me je ponovno opomnila, da imam čudovito življenje. Vsak dan se zgodi nekaj novega, kar se mi zabeleži v mislih. Tako kot prihodnost, je zame pomembna tudi preteklost. Kljub temu da sem na svetu že 14 let, dobro vem, da se moje življenje še le začinja. Skozi leta so moji plani za prihodnost potovali od zdravnika, astronavta, do veterinarja in še do mnogih drugih, a sedaj nimam za prihodnost nobenih načrtov.

Prebrana pesem se mi je zdela vsebinsko zelo bogata in vem, da nisem edini. V njej se skriva veliko napotkov za življenje za vsakega posameznika. Sporočilo pesmi je, da je življenje dar, ki ga moramo spoštovati in ne breme. Zavedati se moramo, da so v njem vzponi in padci, a pomembno je, da se pobere in v življenju uživamo, kolikor se le da.

Gal Vovk, 8. b

Kdo sem, kam potujem, s kakšno popotnico me življenje pošilja na pot?

Niko Grafenauer je slovenski pesnik, kritik, esejist, urednik, literarni zgodovinar in prevajalec. Njegova prva napisana zbirka je bila Večer pred praznikom. Zgledoval se je po pokojnem Francetu Prešernu. Grafenauer je prejel številne nagrade za svoja dela, med drugim nagrado Prešernovega sklada, najvišje priznanje na področju umetnosti v Sloveniji. Njegovo ustvarjanje ostaja pomembno za slovensko literaturo in kulturo ter ima trajen vpliv na bralce doma in v tujini. Prejel je tudi zlatnik poezije. V otroštvu se spominjam njegove prebrane knjige Pedenjped.

Pesem Življenje govori o življenju kot potovanju od rojstva do smrti. Življenje nikoli ne stoji, prinaša nam vesele in žalostne trenutke. Sporočilo pesmi je, da človek živi polno in da svoje življenje živi tudi z drugimi, da se trudi sebi in tudi drugim olepšati življenje. Moj življenjski spis je kot tekst skozi športno polje, polno razburljivih ovinkov, strmih vzponov in vznemirljivih ciljev. Od prvih korakov do danes sem doživela nepremagljive izkušnje, ki so me oblikovale in me naredile za osebo, kakršna sem danes. Kot otrok sem se vedno rada gibala in raziskovala svet okoli sebe. Prve športne izkušnje sem dobila že v zgodnjem otroštvu, ko sem se preizkusila v igri z žogo. V šoli sem odkrila ljubezen do teka. Moji koraki so postajali hitrejši in močnejši, ko sem prečkala končno črto vsakega tekaškega dogodka. Pomagalo mi je rasti in se izboljševati. V prihodnosti si želim uspešno končati srednjo šolo in se zaposliti. Željo imam ustvariti tudi svoj dom, družino in zaupanje v ljudi.

Hvaležna sem, da znam na pravi način sprejemati vzpone in padce.

Hana Škoberne, 8. b

Kdo sem, kam potujem, s kakšno popotnico me življenje pošilja na pot

Niko Grafenauer gleda na življenje zelo raznoliko. Čeprav večine ljudi ta tema ne pritegne, se je on odločil napisati pesem o tem. To bi bilo za veliko ljudi zahtevno, saj o tej temi ne razmišljamo veliko, ker je precej splošna tema. Zato jo tudi zelo težko spravimo v pesem.

Življenje je lahko včasih zelo zabavno in veselo, včasih pa spet žalostno in mogoče tudi depresivno. Včasih se nam dogajajo lepi trenutki, včasih pa slabi in žalostni.

Čeprav velikokrat ne vemo, kaj bi z življenjem, se moramo potruditi in si prišepniti, da ni vse tako slabo, čeprav se nam včasih tako zdi. Velikokrat nam lahko pomagajo tudi prijatelji, saj lahko takrat na svet gledamo s čisto drugačnimi očmi kot prej. Tudi meni zelo pomagajo aktivnosti, s katerimi se rad ukvarjam, na primer ples, nogomet, kolesarjenje in mnogo drugih, tudi glasba (ki jo rad poslušam).

Zame je življenje najlepše, ko ga preživljam z osebami, ki me podpirajo, spoštujejo in so iskreni do mene – moji prijatelji. Z njimi se lahko zares pogovarjam o vsem in to na več načinov, saj lahko z njimi življenje vidim v čisto drugi luči. Za njih sem še posebej hvaležen. Čeprav so del vsakdana, niso samoumevni in tega se je treba zavedati.

Zdi se mi, da je Grafenauer to pesem spravljal na papir z leti izkušenj, ki si jih je nabral v svojem življenju, kar pa spet ne uspe vsakemu, saj ni vsak nadarjen za to umetniško zvrst. Nekateri tudi ne morejo potegniti nič zanimivega iz svojega življenja, kar nas pripelje h končnemu pregovoru, ki se mi zdi zelo pomemben in tudi resničen. Glasi se tako: «Bolje imeti kratko življenje, ki je polno stvari, ki jih rad počneš, kot pa dolgo življenje, v katerem se ni nič dogajalo».

Čeprav je Niko Grafenauer že precej star, še vedno navdušuje ljudi z izjemnim smislom za poezijo, ki je res vredna branja.

Nik Junkar, 8. b

Kdo sem, kam potujem, s kakšno popotnico me življenje pošilja na pot

Življenje je najlepša stvar, ki se nam zgodi. Vsako je unikatno in lepo na svoj način. Izjemni slovenski pesnik Niko Grafenauer pa ga je zilil med vrstice. Niko Grafenauer se je rodil leta 1940 v Ljubljani. Je pesnik, prevajalec, esejist ... Menim, da je za njim zelo težko popotovanje, saj mu je kmalu po rojstvu umrla mama, pri letu in pol pa še oče. Zaradi zgodnje smrti njegovih staršev mislim, da je zelo trden človek, da mu je uspelo doseči tako veliko.

Moje mnenje je, da nam pesnik v pesmi Življenje želi sporočiti, da imamo dobre in slabe trenutke, da moramo biti hvaležni za to, kar imamo, saj bo vsega hitro konec. Ob branju pesmi sem ugotovila, da je življenje nekaj čudovitega, ter da ga moramo živeti tako, da nam bo lepo, četudi vem, da je to včasih zelo težko. Na svet iz dneva v dan prikuka novo življenje, katerega se veselimo. Vsak dan se rodi nova sreča in nova zgodba. Z vsako izgubo pa postanemo močnejši in drugačni. Z vsako oceno smo lahko zadovoljni, če vemo, da smo se za njo potrudili, ali pa žalostni, če vemo, da zmoremo več. V vsakem koraku delamo napake, četudi se jih izogibamo. Hvaležna sem za mojo družino, ki me vedno podpira in mi stoji ob strani, tako kot za prijatelje, ki me nasmejejo ob težkih trenutkih. Hvaležna sem tudi za športne izkušnje, ki so me naredile močnejšo ter naučile, da se s sodelovanjem daleč pride. Posebno mesto v mojem srcu imajo tudi najtežje stvari v življenju, kot je smrt mojega mucka, ki se ga še danes spominjam.

Nobeno življenje ni popolno in zato sem vesela, saj so me težki trenutki naredili močnejšo in hvaležno za vse, kar imam. Življenje je najlepše popotovanje, v katerem je vsak svoje sreče kovač. Nikoli ne smemo razmišljati o koncu, saj življenje vedno najmanj na nitki visi.

Maria Rosa Kozmus, 8. b

Če te kaj razžalosti in potre, za oblaki vedno posije sonce, ki požene veter ter težave in žalost odpihne daleč stran.

Matija Ferlan, 8. a

Življenje je kot sonce na nebu, ki vsakemu pripelje nasmeh na obraz.

Maja Hriberšek, 8. a

Pesnik je opisal življenje kot morje. V življenju je veliko slabih trenutkov, kot kadar plavamo v morju, ki je zelo razburkano. Lahko pa je tudi veliko dobrih trenutkov kot v reki. Reka je lahko zelo mirna ali pa teče zelo hitro. Tako kot naše življenje. Enkrat se nam zdi, da mine čas zelo hitro in umirjeno, drugič pa se nam vleče.

Sandra Seničar, 8. b

Pesem Življenje govori o popotovanju, ki vsakega posameznika pelje skozi vzpone in padce v življenju.

Emma Grubič, 8. a

Življenje je nepredvidljivo in polno presenečenj. Z vsakim dnevom dobimo novo priložnost, da naredimo nekaj izjemnega in sledimo svojim sanjam. Hvaležni moramo biti za vsak trenutek, ki ga preživimo in vse izkušnje, ki smo jih doživeli. Življenje je čudovito, zato ga živimo s strastjo, ljubeznijo in pogumom.

Lucija Koren, 8. b

Življenje je kot pot skozi gozd. Kdaj je lepo in tiho, kdaj pa grozno in temačno.

Lina Zajc, 8. b

Osmošolci razmišljajo o trajnosti

Rojstni dan brez zavržene hrane

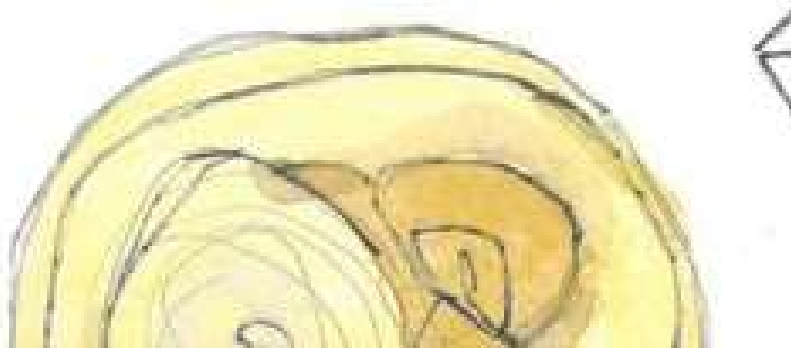
V soboto sem bila povabljena na prijateljčin rojstni dan. Ker je že na vabilu napisala, da bomo odšle na kegljanje, sem se še posebej veselila. Ko smo prišle, smo takoj zagledale ogromno mizo hrane. Seveda, ker smo bile zelo lačne, smo že nekaj prigriznile pred našo igro. Ko se je igra začela, mi je šlo kar dobro, proti koncu pa vse slabše. Na koncu sem imela najmanj točk. Zopet smo postale lačne, vendar bolj kot smo jedle, več je bilo na mizi. Res me je zaskrbelo, kaj se bo zgodilo z vso hrano. Čeprav je je ostalo še veliko, nismo mogle narediti niti grižljaja več. Miza je bila še vsa polna, ko se je ena od prijateljic spomnila, da bi lahko vsaka odnesla nekaj hrane domov, da je ne bi vrgli stran. Na koncu si je vsaka vzela nekaj kosov in s tem smo naredile nekaj dobrega za okolje.

Žana Gorenc, 8. a

Trajnostno naravnan rojstni dan

Trajnostno naravnan rojstni dan je odličen način za praznovanje s prijatelji in družino brez škodovanja okolju. Narava ponuja naštetu možnosti za zabavo in sprostitvev. Vendar pa lahko tradicionalna praznovanja rojstnih dni povzročajo veliko odpadkov in negativno vplivajo na kolje. Namesto praznovanja doma razmislite o praznovanju na prostem v parku, gozdu ali na plaži. To je odličen način za uživanje v svežem zraku in čudovitih razgledih. Namesto papirnatih vabil bi lahko uporabili e-vabila. To bo prihranilo papir in zmanjšalo vpliv na okolje. Za okraske bi lahko uporabili naravne materiale, kot na primer cvetje, veje, liste. Izogibajte se plastičnim okrasom in balonom, ki lahko onesnažujejo okolje. Pripravite domačo hrano in pijačo iz domačih sestavin. To bo zmanjšalo količino odpadkov in podprlo lokalne kmete. Uporabite trajnostne pripomočke, kot so krožniki, kozarci in pribor iz recikliranih materialov. Igrajte igre na prostem, kot so badminton, frizbi ali skrivalnice. To je odličen način za zabavo in druženje s prijatelji in družino, hkrati pa krepijo vaše telo. Poskrbeti moramo tudi za ustrezno recikliranje vseh odpadkov, ki nastanejo med praznovanjem.

Lina Zajec, 8. b

Rojstnodnevna zabava

*Namesto iz lončkov papirnatih
pili bomo iz plastičnih,
ponovno uporabili jih.*

*Krožnikov plastičnih ne zavržemo,
za naslednjo zabavo jih porabimo.*

*Hrane ne pojemo vedno vse,
zato še za naslednji dan je.*

Ana Kovačič, 8. a

Rojstnodnevno praznovanje

*Ko rojstni dan pridrvi,
se zatresejo vse vrvi.
Saj plastika kar povsod leži,
prav svet od nas beži.*

*Zato moramo poskrbeti vsi,
da svet nas ne zapusti.
In rojstni dan praznovati
in čim manj naravi škodovati.*

*Saj s papirnatimi dodatki lahko preživimo,
tudi naravi živeti pustimo.
Balone in konfete pozabimo
in vse težave izpustimo.*

Maja Hriberšek, 8. a

Nov kombi

*Nov kombi po cesti že hiti,
Nestrpno pričakujemo ga vsi.
Čisto po novem diši in
Novim izzivom naproti hiti.*

*Naš novi kombi
Svetla je prihodnost.
Je bel in velik,
Za nas otroke zelo udoben.*

*Hišnik z nasmehom na obrazu
Nov kombi lepo vzdržuje.
Vsako jutro ga spolira in prah
obriče,
Da čez okno nas vidi vsak.*

*Veselimo se vseh voženj,
Naj bo varen, vedno vožen,
Da zdravi ostanemo vsi,
In kombi dolgo pri nas »živi.*

Maja Hriberšek in Živa Župevc, 8. r.

Trajnostna rojstnodnevna zabava

*Jutri rojstnodnevno zabavo gostujem,
zato se trudim, da ne onesnažujem.*

*Papirnate kozarce bom uporabila
in jih kasneje tudi pravilno v košu ločila.*

*Zelo se bomo zabavali,
a po končani zabavi tudi vse pospravili.*

Mia Stopar, 8. b

Vabilo na rojstni dan

Dragi prijatelji in družina!

Veselim se, da vas povabim na moje rojstnodnevno praznovanje! Letos sem se odločila, da organiziram zabavo, ki bo prijazna do okolja, zato vas vabim na trajnostno rojstnodnevno zabavo.

Datum: 16. 3. 2024

Čas: 16:00

Lokacija: dobimo se pri šoli, na šolskem igrišču

Kot del naše zavezanosti k ohranjanju okolja sem sprejela nekaj ukrepov, da bo zabava čim bolj trajnostna.

Vabila: odločila sem se za tradicionalna vabila nekoliko drugače. Reciklirala bom star papir in ga uporabila pri izdelavi vabil.

Dekoracije: uporabila bom dekoracije iz naravnih materialov, ki jih bom lahko večkrat uporabila ali reciklirala.

Posoda in pribor: namesto plastičnih krožnikov, kozarcev in pribora, bom uporabila biološko razgradljive izdelke.

Hrana in pijača: ponudila bom lokalno pridelano in sezonsko hrano ter pijačo.

Darila: namesto tradicionalnih daril vas prosim, da podprete našo zavezanost k trajnosti z donacijo v dobrodelne namene ali izbiro trajnostnih daril.

Vaša prisotnost na tej zabavi bi mi pomenila veliko, saj bomo skupaj praznovali ob spoštovanju našega planeta.

Prosim, potrdite vašo prisotnost do (14. 3. 2024, pisno po pošti na moj naslov, ki ga že vsi poznate).

Veselim se druženja z vami in skupnega praznovanja!

Lep pozdrav,

Hana Škoberne

Trajnostno naravnana rojstnodnevna zabava

Trajnostno naravnana zabava je zabava, ki jo organiziramo na način, ki je prijazen do okolja, hkrati pa zabaven za udeležence.

Zabavo bi lahko praznovali na prostem, da bi porabili čim manj električne energije, ob tem pa ustvarili čim lepši ambient za goste. Namesto plastičnih okraskov za enkratno uporabo lahko izdelamo okraske iz odpadnih materialov ter uporabimo cvetlice iz domačega vrta. Za osvetljavo in prijetno vzdušje lahko uporabimo solarne luči, ki delujejo s pomočjo sončnih žarkov in ne potrebujejo elektrike. Umetne sveče iz trgovin pa nadomestimo s svečami iz čebeljega voska. Pri hrani lahko podpremo lokalne kmete in uporabimo lokalno hrano, ki jo lahko kupimo na tržnici, pri samih kmetih ali pa jo pridelamo kar sami. Namesto plastičnih ali papirnatih lončkov, krožnikov in pribora uporabimo steklene oziroma kovinske, saj te lahko uporabimo večkrat. Prijatelje lahko prosimo, da prinesejo darila s čim manj embalaže, na koncu zabave pa poskrbimo, da odpadke pravilno recikliramo.

Če bi vse zabave prirejali na trajnosten način, bi naš planet bil vsaj malo manj onesnažen.

Maria Rosa Kozmus, 8. b

RAZVEDRILO

Poletno razvedrilo

Zakaj školjke niso dobre v pripovedovanju šal? Ker so preveč zaprte!

Zakaj komarji obožujejo kampiranje? Ker lahko brezplačno jedo!

Zakaj se morske zvezde ne igrajo kart? Ker se prehitro izgubijo v pesku!

Zakaj senčnik ne mara dežnika? Ker ne prenese njegove mračne atmosfere!

WHEN YOU
CAN'T FIND
THE SUNSHINE

be the sunshine

Natalija Jankovič in Karin Škoberne, 9. a

Modri nasveti devetošolcev

Devetošolci smo se odločili, da ob odhodu iz osnovne šole z vami delimo nekaj nasvetov, kako devet let uspešno krmariti skozi osnovnošolske klopi.

Bodite pridni in spoštljivi, ne tecite po hodnikih.

Nik Arenšek, 9. a

Ena slaba ocena ne pomeni, da boš padel razred.

Lučka Colarič, 9. a

Bodite potrpežljivi in ne jemljite si k srcu, kar vam učitelji govorijo.

Sandra Bohorč, 9. a

Če boste plonkali, vsaj dobro skrijte.

Tjaša Kostevc, 9. a

Ne prepisujte domačega branja s spletnih strani.

Lara Omerzel, 9. a

Ocene niso najbolj pomembna stvar, ne se sekirat bolj se osredotočite na to, da ste srečni.

Nika Kovačič, 9. a

V 8. in 9. razredu se potrudite za ocene, če boste preživeli 8. razred, boste tudi 9.

Žana Ban, 9. a

Ne mečite radirke med matematiko, ker je ne boste več videli.

Karin Škoberne, 9. a

Ostani pozitiven, dobre stvari se bodo še zgodile.

Pia Šturbej, 9. a

Vedno delajte naloge pri fiziki!

Lia Rakar, 9. a

Lučka Colarič in Nika Kovačič, 9. a

- **CAJTENG**, časopis OŠ Adama Bohoriča Brestanica, številka 20, letnik 2023/2024
- **Uredništvo**: Šolska cesta 29, 8280 Brestanica
- **Mentorica in urednica**: Andreja Dvoršek
- **Novinarji**: Ula Belinc, Leja Glas, Sara Kočevar, Leana Kunej, Tia Napret, Brina Omerzel, Zara Povhe, Tia Tršelič, Nikita Cvirn, Žana Jevšnik, Klara Kodrič, Zoja Moškon, Nika Zakšek, Kim Zorko, Žana Gorenc, Karla Grubič, Maja Hriberšek, Lucija Koren, Maria Rosa Kozmus, Lučka Colarič, Natalija Jankovič, Nika Kovačič, Karin Škoberne
- **Naslovnica**: Varvara Lebedeva
- **Likovni in literarni prispevki**: učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Drugi sodelavci**: učitelji in učenci OŠ Adama Bohoriča Brestanica
- **Likovna ureditev** (ilustracije – cliparti): učenci z mentorico Uršo Vidmar
- **Ostali cliparti in ozadja**: prosto dostopno spletno gradivo (Pinterest)

